

НЕАЖУРНОСТ СУДА У КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ И ПОВРЕДА ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ

У кривичном поступку против предлагача-окривљеног повређено је право на суђење у разумном року, због неажурног поступања другостепеног суда, који је у поступку по жалби прву одлуку донео тек након десет месеци од дана пријема предмета, док је правноснажну одлуку донео након годину дана од дана пријема предмета.

Из образложења:

"Члан 14. Законика о кривичном поступку прописује да је суд дужан да кривични поступак спроведе без одуговлачења и да онемогући сваку злоупотребу права усмерену на одуговлачење поступка.

Члан 461. став 2. Законика о кривичном поступку прописује да је другостепени суд дужан да своју одлуку са списима достави првостепеном суду најкасније у року од четири месеца, а ако је оптужени у притвору, најкасније у року од три месеца од дана када је судија известилац примио списе тог суда са предлогом јавног тужиоца.

Трајање кривичног поступка и појам разумног трајања судског поступка је релативна категорија која зависи од низа чинилаца које је потребно ценити у сваком појединачном случају, а пре свега од сложености чињеничних и правних питања у конкретном предмету, понашања подносиоца захтева као странке у поступку, поступања надлежних судова који воде поступак и природе захтева, односно значаја права за подносиоца захтева.

Анализирајући поступање Основног суда и Апелационог суда, у кривичном поступку који је вођен против предлагача – окривљеног, Врховни касациони суд налази да је управо због неажурног поступања Апелационог суда повређено право на суђење у разумном року предлагача, обзиром да је Апелациони суд поступајући први пут по жалби Основног јавног тужиоца, одлуку донео тек након десет месеци од дана пријема предмета, док је у поновном поступку, такође поступајући по жалби Основног јавног тужиоца, другостепену одлуку донео тек након годину дана и једног месеца од дана када су му списи предмета достављени на одлучивање по жалби.

Апелациони суд је неоправданом неактивношћу и неефикасним поступањем допринео одуговлачењу поступка, обзиром да према стању у списима у овом периоду суд није предузео ниједну радњу у циљу окончања поступка. У овом конкретном случају је од посебног значаја и околност да се радило о поступку који је окончан ослобађајућом пресудом, у коме је окривљени, иако заштићен претпоставком невиности „трпео“ последице дуготрајног суђења".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Р4 к 11/2015 од 1.10.2015. године утврђена на седници Одељења за заштиту права на суђење у разумном року 27.11.2015. године)